
POCHYNAĆ SIĘ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

[*inf* pochynąć się.] \diamond *fut* 2 *sg* pochyniesz się (2).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. pochynąć.

Potknąwszy się upaść; przen; declinare Vulg (2) : Iednę godzinę będzie z tobą trwał [mąż zły]/ ále iefli fie pochyniesz nie podniefie cię. Leop Eccle 12/14.

Przysłowie: Pokić fię dobrze wiedzie moc przyacioł będzie/ Leć iezli fię pochyniesz sam oftániesz wżędzie. CzahTr H4v.

a) [*Ulec komus w walce [komu]*: Ten niecnotliwy Pogánin niebędzie takowego rázu ítrzymać mógł/ by mi fie niemiał pochynąć/ boć ia nań wżyftką síłą poiáde *HistOtton* 51v.]

Formacje współrdzenne cf CHYNAĆ SIĘ.

MF, SBu